

п. к.

Каучуковъ гладъ

Вжглища, петролъ, желѣзо и каучукъ — това сж четиритѣ главни вещества, безъ които е невъзможенъ животътъ на сегашното културно човѣчество.

Каучукътъ, който е незамѣнимъ суровъ материалъ за правене на гумени издѣлия, е необходимъ за много индустрии.

Естествениятъ каучукъ се добива отъ млѣчния сокъ на нѣкои растения. Сега сж познати твърде много растения, отъ които се получава каучукъ, а е изнамѣренъ и начинъ за получаване на изкуственъ каучукъ. Но въ първата половина на миналия вѣкъ броятъ на познатитѣ каучуконосни растения билъ малъкъ, пъкъ и каучукътъ нѣмалъ това голѣмо значение, каквото има сега.

Южно-американскитѣ индианци получавали отдавна млѣчния сокъ отъ каучуковитѣ дървета. Следъ като го преработвали по много простъ начинъ, тѣ използвали каучука за приготвяне на сждове, обувки, факли и пр. Европейскитѣ колонизатори не могли изведнажъ да разбератъ голѣмата ценностъ и значението на това вещество. Чакъ въ 1751 год. французкиятъ пжтешественикъ Ла Кондаминъ, следъ като се върналъ отъ Южна Америка, обърналъ пръвъ внимание върху свойствата на южно-американския каучукъ.

Обаче, до 1820 год. каучукътъ билъ използванъ твърде малко: за химически и медицински уреди, за правене на лакове и гуми, за бърсане на писаното съ моливъ.

Въ 1824 год. шотландскиятъ химикъ Чарлзъ Макинтошъ изнамѣрилъ начинъ за приготвяне на водонепроницаеми платове — мушамы. Въ 1832 год. открили,